

MARKUS VII: 24, 25, 26, 27.

53

VAN daar opstaande ging hy weg na de landpaalen van Tyrus en Sidon : en in een huis gegaan zynde, en wilde hy niet dat het iemand wiste, en hy en konde [nochtans] niet verborgen zyn. Want een vrouwe, welkers dochterken eenen onreinen geest hadde, van hem gehoord hebbende, quam en viel neder aan zyne voeten. Deze nu was een Griekse vrouwe, van geboorte uit Syrophenicien, en zy bad hem, dat hy den Duivel uitwierpe uit haare dochter. Maar Jezus zeide tot haar, Laat eerst de kinderen verzadigd worden: Want het en is niet betaamelyk, dat men't brood der kinderen neeme, en den hondekens [voor] werpe.

MATTHEUS XV: 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28.

Ziet een Kananeese Vrouwe uit die landpaalen komende, riep tot hem, zeggende, Heere [gy] zoonne Davids, ontfermd u mynder: myn dochter is deerlyk van den Duivel bezeten. Doch hy en antwoordde haar niet een woord. En zyne Discipelen tot hem komende baden hem, zeggende, Laat ze van u, want zy roept ons na. Maar hy antwoordende zeide, Ik en ben niet gezonden dan tot de verlorene schaapen des huis Israëls. En zy quam en aanbad hem, zeggende, Heere helpt my. Doch hy antwoordde en zeide, Het en is niet betaamelyk het brood der kinderen te neemen, en den hondekens [voor] te werpen. En zy zeide, Ja Heere: doch de hondekens eeten ook van de brokskens, die daar vallen van de tafel haarer heeren. Doe antwoordde Jezus, en zeide tot haar, O vrouwe, groot is uw geloove, u geschiede gelyk gy wild. En haar dochter wierd gezond van dier zelve ure.

Q q q 2

CHRIS-